

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum ebrietas sit peccatum? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

De ebrietate, in quatuor articulos diuisa.

- D** Einde considerandum est de ebrietate.
- ¶ Et circa hoc quærentur quatuor.
  - ¶ Primo, utrum ebrietas sit peccatum?
  - ¶ Secundo, utrum sit peccatum mortale?
  - ¶ Tertio, utrum sit grauissimum peccatorum?
  - ¶ Quarto, utrum excuset à peccato.

ARTIC. I.

Utrum ebrietas sit peccatum?

AD primum sic proceditur. Videtur, quòd ebrietas non sit peccatum. Omne enim peccatum habet aliud peccatum sibi oppositum: sicut timiditati audacia, & pusillanimitati præsumptio opponitur. Sed ebrietati nullum peccatum opponitur. Ergo ebrietas non est peccatum.

714
Mal 2 14
a 4 ad 2
Ti. 2.
le. 1 si. et
eth le.
11. fin.

¶ 2 Præterea, Omne peccatum est voluntarium. Sed nullus vult esse ebrius, quia nullus vult priuari usu rationis. Ergo ebrietas non est peccatum.

¶ 3 Præterea, Quicumque est alteri causa peccandi, peccat. Si ergo ebrietas esset peccatum, sequeretur quòd illi qui alios inuitant ad potum quo inebriantur, peccarent: quod videtur esse valde durum.

¶ 4 Præterea, Omnibus peccatis correctio debetur. Sed ebrijs non adhibetur correctio. Dicit enim Gregorius, quòd cum venia suo ingenio sunt relinquendi, ne deteriores fiant, si à tali consuetudine euellantur. Ergo ebrietas non est peccatum.

SED contra est, quod Apoll. dicit ad Roman. 13. Non in comestationibus, & ebrietatibus.

RESPONDEO dicendum, quòd ebrietas dupliciter potest accipi. Vno modo, prout significat ipsum defectum hominis, qui accidit ex multo vino potato: ex quo fit ut non sit compos rationis. Et secundum hoc ebrietas non nominat culpam, sed defectum pœnalem consequentem ex culpa. Alio modo ebrietas potest nominare actum, quo quis in hunc defectum incidit: qui potest causare ebrietatem dupliciter. Vno modo, Sec. Sec. vol. iij.

Q ex

tenent
autem
d Pro-
subdit,
amare
in ex-
me ad
as, &c.
er ho-
s habet
ad con-
as quas
perdu-
tur in-
a in eis
as oportet
per vi-
reai ma-
quia in-
propter
est sub-
iscentijs
um
ebant vi-
irieur in
am ope-
ate sum-
eo
eruditi-
militia
is adiffe-
opulum
dicatur.

QVÆ.

ex nimia vini fortitudine præter opinionem bibentis. Et sic etiam ebrietas potest accidere sine peccato, præcipuè si non ex negligentia hominis contingat. Et sic creditur Noe inebriatus fuisse, vt legitur Gene. 9. Alio modo ex inordinata concupiscentia, & vlu vini. Et sic ebrietas ponitur esse peccatum, & continetur sub gula, sicut species sub genere. Diuiditur enim gula in comessationem, & ebrietatem, quæ prohibet Apostolus in auctoritate inducta.

Ad primum ergo dicendum, quòd sicut Philof. dicit in 3. Ethic. * insensibilitas quæ opponitur temperantiæ, non multum contingit. Et ideo tam ipsa, quam omnes eius species, quæ opponuntur diuersis speciebus temperantiæ, nomine carent. Vnde & vitium quod opponitur ebrietati, innominatum est: & tamen si quis scienter in tantum à vino abstineret, vt naturam multum grauaret, a culpa immunis nõ esset.

Ad secundum dicendum, quòd obiectio illa procedit de defectu consequenti, qui est inuoluntarius. Sed immoderatus vñus vini est voluntarius: in quo peccati ratio consistit.

Ad tertium dicendum, quòd sicut ille qui inebriatur, excusatur à peccato, si ignoret fortitudinem vini: ita etiam ille qui inuitat aliquem ad bibendum, excusatur à peccato, si ignoret talem esse conditionem bibentis, vt ex hoc potu inebrietur. Sed si ignorantia desit, neuter à peccato excusatur.

Ad quartum dicendum, quòd aliquando correctio peccatoris est intermittenda, ne fiat inde deterior, vt supra dictum * est. Vnde Aug. dicit in epistola ad Aurelium episcopum †, de comessationibus, & ebrietatibus loquens, Non asperè, quantum existimo, non durè, non imperiosè, ista tolluntur, sed magis docendo, quàm iubendo; magis monendo, quàm imando. Sic enim agendum est cum multitudine peccantium: seueritas autem exercenda est in peccata paucorum.

9. 33. 2. 6
Epif. 64.
parñ an.
te me. 1. 2